

Přístup veřejnosti k dokumentům 2014

Příspěvek předsednictva k
výroční zprávě Evropského
parlamentu

Oddělení pro transparentnost

Výzkumné služby Evropského parlamentu

Evropský parlament

březen 2015

ÚVOD

Parlament, Rada a Komise uplatňují nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti ke svým dokumentům od 3. prosince 2001.

Podle čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení: „Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku“.

Podle čl. 116 odst. 7 jednacího řádu Parlamentu výbor Parlamentu příslušný pro záležitosti týkající se právních předpisů v oblasti transparentnosti, kterým je Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE), vypracuje na základě informací poskytnutých předsednictvem a z jiných zdrojů výroční zprávu podle čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001. Výroční zpráva výboru LIBE je poté předložena v plénu.

Tento dokument je návrhem příspěvku předsednictva k výroční zprávě Evropského parlamentu za rok 2014 podle čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

METODIKA

Při vypracování návrhu příspěvku předsednictva k výroční zprávě Evropského parlamentu za rok 2014 byla použita změněná metodika a příspěvek má odlišnou formu. Cílem je lepší srozumitelnost pro uživatele a poskytnutí uceleného souboru číselných údajů. Vzhledem k odlišnému zpracování není v některých případech možné srovnávat čísla za rok 2014 s údaji uvedenými v předchozích letech.

S ohledem na použitou metodiku konkrétně:

- počty konzultovaných a požadovaných dokumentů se týkají pouze specifikovaných dokumentů;
- statistické údaje o konzultovaných a požadovaných dokumentech nezahrnují žádosti o vysoký nebo neurčitý počet dokumentů, které Parlament nedokázal identifikovat (dále „nespecifikované dokumenty“);
- počty žádostí o přístup k dokumentům berou v úvahu jak specifikované, tak nspecifikované dokumenty;
- částečný přístup je započten jako kladná odpověď;
- potvrzující žádosti se týkají celkového odepření i poskytnutí částečného přístupu;
- potvrzující žádosti se započítávají do roku, kdy byla podána odpovídající původní žádost.

OBSAH

<i>Shrnutí</i>	4
<i>KAPITOLA I</i>	5
<i>Uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2014</i>	5
A) Obsah ve veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu.....	5
B) Počet konzultovaných a požadovaných dokumentů.....	6
C) Počet žádostí.....	9
D) Profily žadatelů.....	11
<i>KAPITOLA II</i>	13
<i>Vývojové trendy a specifické otázky týkající se přístupu k dokumentům v roce 2014</i>	13
A) Dokumenty týkající se poslanců.....	13
B) Zvýšené používání interaktivních internetových stránek.....	13
C) Komplexní žádosti a úřední správa: případ žádostí o dokumenty související se zadáváním veřejných zakázek.....	14
D) Interinstitucionální spolupráce.....	15
<i>KAPITOLA III</i>	16
<i>Rozhodnutí veřejného ochránce práv týkající se stížností proti Parlamentu</i>	16
A) Nová stížnost.....	16
B) Doporučení.....	16
<i>Závěrečné poznámky</i>	17

Návrh příspěvku předsednictva k výroční zprávě Evropského parlamentu o přístupu veřejnosti k dokumentům – 2014 (článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001)

Shrnutí

Číselné údaje

- Počet referenčních údajů dokumentů ve veřejném rejstříku se neustále zvyšuje, v roce 2014 jich bylo o 10 % více než v roce 2013. Ke dni 31. prosince 2014 databáze rejstříku obsahovala 560 724 referenčních údajů.
- 433 576 dokumentů bylo prohlíženo přímo na internetové stránce veřejného rejstříku Parlamentu, což představuje více než čtyřnásobek přímo prohlížených dokumentů oproti roku 2013. Ve stejném období Parlament obdržel prostřednictvím online formuláře žádosti nebo e-mailem 370 žádostí (43 žádostí o dosud nezveřejněné dokumenty), které se týkaly 532 specifikovaných dokumentů, což představuje 14% pokles ve srovnání s rokem 2013. Tento pokles nicméně neodráží dalších 31 žádostí týkajících se velkého nebo neurčitého počtu dokumentů, které není možné zaznamenat pro statistické účely.
- Z těchto 532 specifikovaných dokumentů nebylo 95 dokumentů dosud zveřejněno. Parlament zpřístupnil 80 dokumentů, ve dvou případech poskytl částečný přístup. Celkem bylo v roce 2014 kladně vyřízeno 98 % žádostí, což odpovídá vývoji v uplynulých letech.
- V návaznosti na zamítnutí původní žádosti byly předloženy čtyři potvrzující žádosti podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001. Ve třech případech Parlament potvrdil své zamítavé stanovisko, v jednom případě poskytl širší přístup k požadovanému dokumentu.
- Největší část žadatelů představují akademičtí a výzkumní pracovníci: 39 % žádostí patří do této kategorie.

Trendy

- 8,5 % žádostí, které Parlament obdržel v roce 2014, se týkalo dokumentů souvisejících s poslanci, zejména přidělených rozpočtových prostředků a nakládání jednotlivých poslanců s prostředky, dokumentů poradního výboru pro Kodex chování poslanců a dokumentů, které by mohly prokazovat kontakty mezi zástupci zájmových skupin a jednotlivými poslanci v souvislosti s legislativními postupy.
- Zvýšené využívání interaktivních internetových stránek, např. „Ask the EU“, přispělo k větší známosti veřejného rejstříku, zároveň však vedlo k obavám týkajícím se uplatňování určitých právních požadavků, které musí orgány a instituce dodržovat.
- U některých žádostí lze konstatovat rostoucí složitost, zejména pokud jde o žádosti neúspěšných uchazečů ve veřejných výběrových řízeních o přístup k dokumentům týkajícím se řízení, jichž se účastnili.
- V roce 2014 byla veřejnému ochránci práv předložena nová stížnost proti Parlamentu týkající se žádosti o přístup veřejnosti k peticím obsahujícím osobní údaje. Vyšetřování veřejného ochránce práv týkající se stížnosti 262/2012/OV, která se týkala zápisů ze schůze koordinátorů, bylo úspěšně uzavřeno formulováním žádosti, aby Parlament od volebního období 2009-2014 začlenil existující zápisy ze schůzí koordinátorů do veřejného rejstříku.

KAPITOLA I

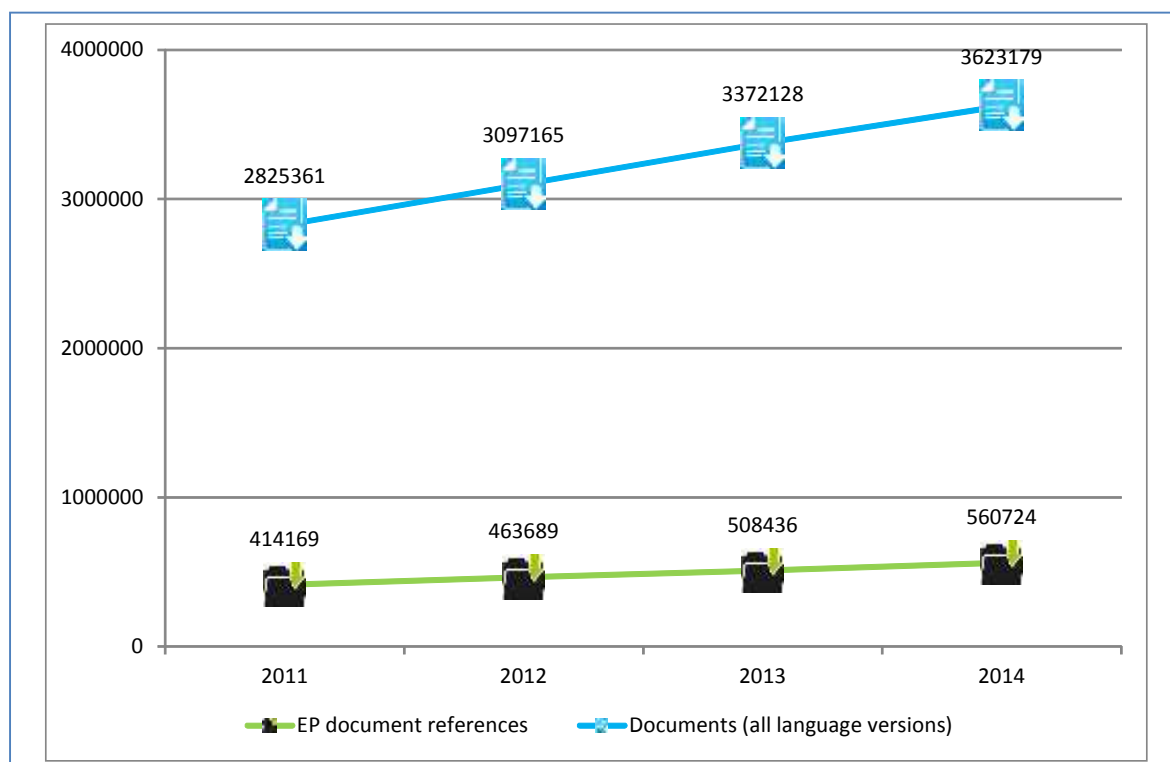
Uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2014

A) Obsah veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu

Veřejný rejstříku dokumentů Parlamentu obsahuje referenční údaje úředních dokumentů Parlamentu od roku 2001.

Počet referenčních údajů dokumentů se každoročně zvyšuje, v roce 2014 jich bylo o 10 % více než v roce 2013. Ke dni 31. prosince 2014 databáze rejstříku obsahovala 560 724 referenčních údajů dokumentů (což odpovídá 3 623 179 dokumentům, vezmeme-li v úvahu všechny jazykové verze). Ve veřejném rejstříku dokumentů Parlamentu nebyly uvedeny žádné citlivé dokumenty ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001.

(Obr. 1) Vývoj veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu

B) Počty konzultovaných a požadovaných dokumentů

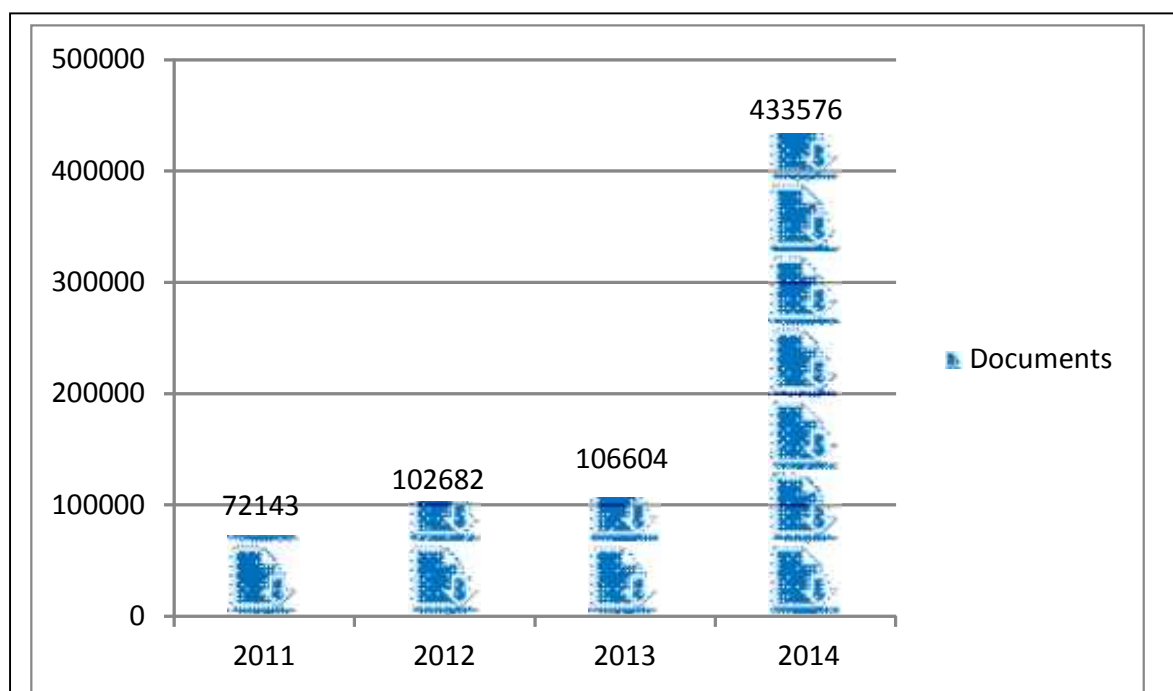
V souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001 je možné nahlížet do 90–95 % dokumentů Parlamentu přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu¹. O dokumenty, do kterých není možné nahlížet přímo, lze požádat prostřednictvím on-line formuláře žádosti² nebo e-mailem.

B.1) Přímou prohlížené dokumenty

Nejčastěji se návštěvníci připojovali na internetové stránky veřejného rejstříku Parlamentu prostřednictvím vyhledávače Google nebo portálu Europa. Od roku 2011 zaznamenaly internetové stránky veřejného rejstříku Parlamentu soustavný nárůst počtu prohlížených dokumentů. V roce 2014 bylo přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu prohlíženo 433 576 dokumentů, což představuje více než čtyřnásobek přímo prohlížených dokumentů v roce 2013.

Nejčastěji byly konzultovány tyto druhy dokumentů (v sestupném pořadí): otázky k písemnému zodpovězení³ (37,17 %), odpovědi na otázky (31,08 %), přijaté texty (3,9 %), sdělení poslancům (3,55 %), návrhy usnesení (3,13 %), pozměňovací návrhy ke zprávám (2,25 %), zprávy (2,21 %), pořady jednání (1,26 %) a zápisy ze schůzí výborů (1,6 %).

(Obr. 2) Počet dokumentů prohlížených na internetových stránkách veřejného rejstříku dokumentů

¹ <http://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/search/simpleSearchHome.htm?language=CS>

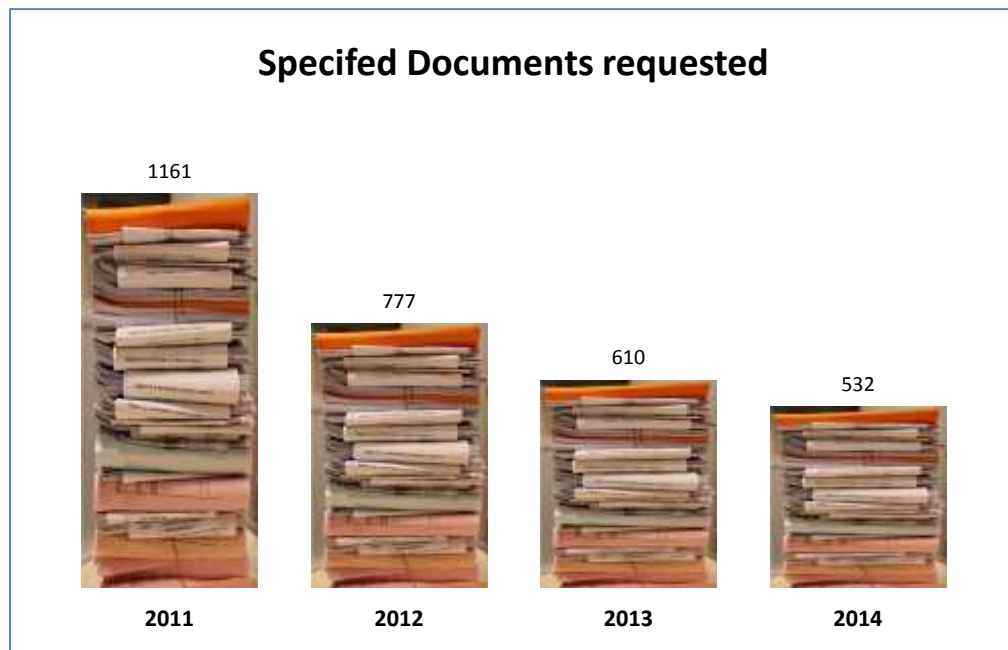
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=CS>

³ Článek 130 jednacího řádu Parlamentu

B.2) Dokumenty požadované prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem

V roce 2014 obdržel Parlament 370 žádostí podaných prostřednictvím online formuláře nebo e-mailem, které se týkaly 532 specifikovaných dokumentů, což představuje 14% pokles ve srovnání s počtem specifikovaných dokumentů požadovaných v předchozím roce.

(Obr. 3) **Počet specifikovaných dokumentů požadovaných prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem.**

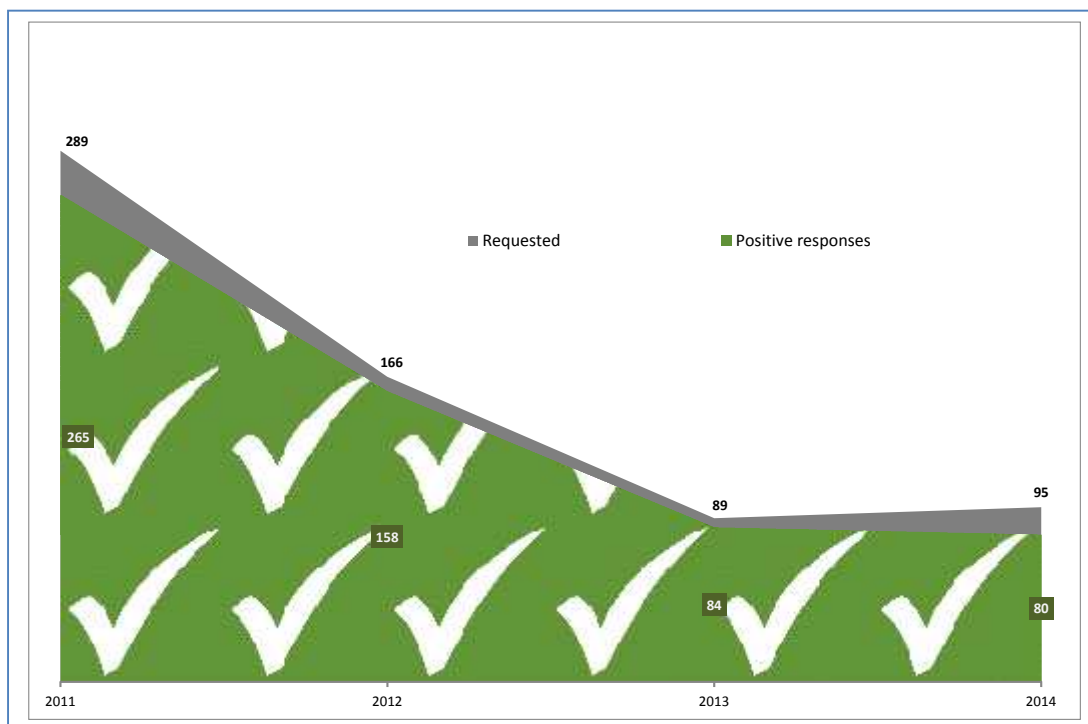

V tomto poklesu však není zahrnuto dalších 31 žádostí, které Parlament obdržel v roce 2014 a které se týkaly přístupu k velkému nebo neurčitému počtu dokumentů (někdy i k více než 1 000 dokumentům), které není možné zaznamenat pro účely statistiky, neboť představují velké množství práce při identifikaci a vyhledávání s ohledem na datum vytvoření, klasifikaci, předmět nebo počet pokrytých roků (např. žádost o „všechny dokumenty související s ...“, „všechny dokumenty obsahující informace o ...“, „dokumenty od roku 1995 do dnešního dne o ...“ atd.)⁴.

Z těchto 532 specifikovaných dokumentů nebylo 95 dokumentů dříve zveřejněno. Parlament zpřístupnil 80 z těchto 95 specifikovaných dokumentů, které dříve nebyly zveřejněny, přičemž ve dvou případech poskytl částečný přístup k dokumentům.

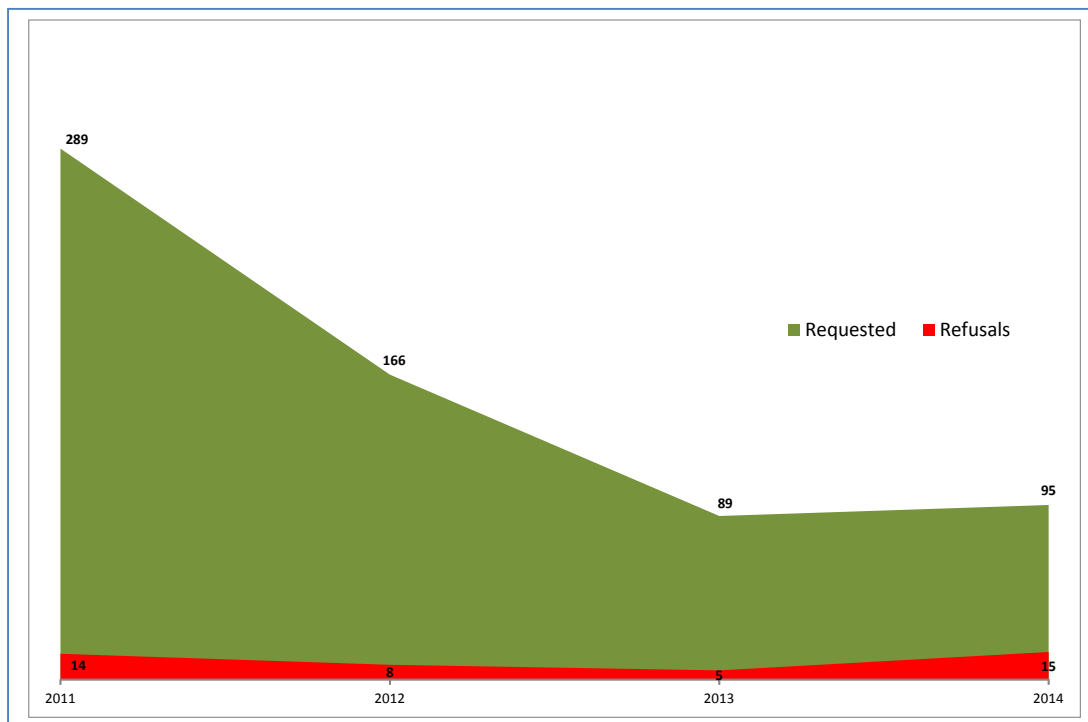
⁴ Žádosti o nespecifikované dokumenty nejsou zahrnuty do statistických údajů obsažených v této zprávě o počtu požadovaných dokumentů.

(Obr. 4) **Počet specifikovaných dokumentů, které nebyly dříve zveřejněny, a zpřístupněných dokumentů**

V roce 2014 odepřel Parlament přístup k 15 specifikovaným dokumentům, které nebyly dříve zveřejněny.

(Obr. 5) **Počet specifikovaných dokumentů, které nebyly dříve zveřejněny, a odepřených dokumentů**

C) Počty žádostí⁵

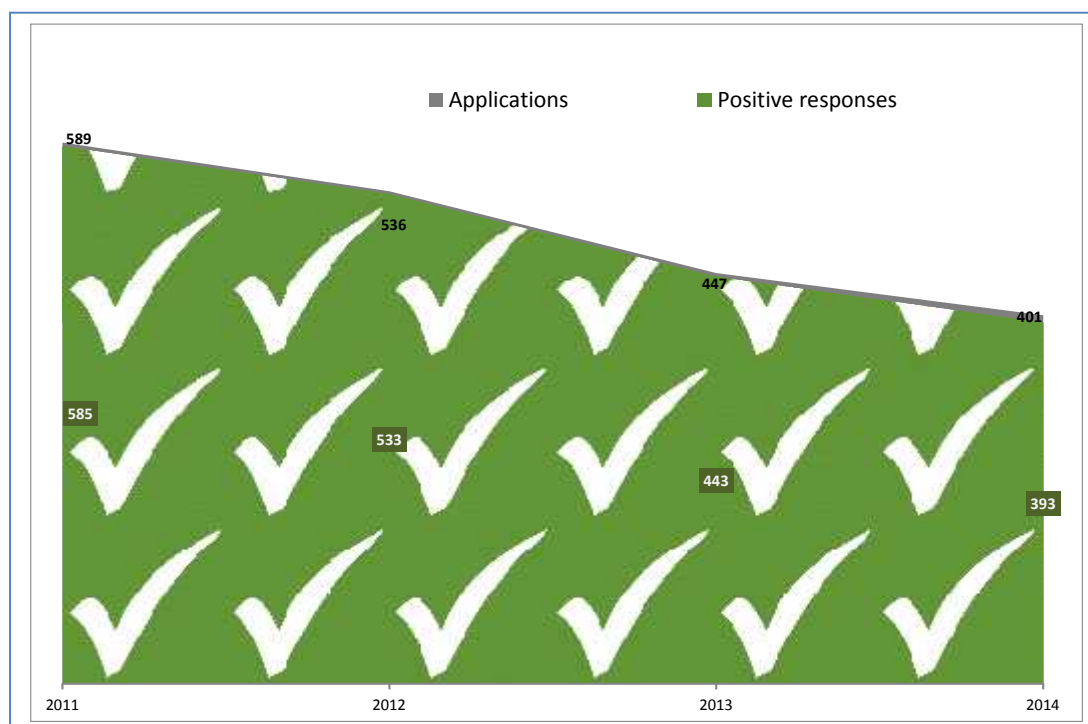
V roce 2014 Parlament obdržel celkem 401 žádostí, z toho 43 žádostí týkajících se dokumentů, které nebyly dříve zveřejněny.

Žádosti se týkaly zejména dokumentů souvisejících s poslanci EP (8,5 %), administrativních dokumentů souvisejících s infrastrukturou a financováním (7 %), přijatých textů (6,9 %), doslovných záznamů ze zasedání (4,7 %), dokumentů předsednictva (4,4 %), úřední korespondence (4,2 %) a peticí (2,2 %).

Žádosti o dříve nezveřejněné dokumenty se týkaly především právních stanovisek Parlamentu (16 %), výdajů poslanců (11 %), sdělení předsednictva (5 %) a jiných interních zpráv, zejména zpráv o třístranných schůzkách (7 %).

Ze 401 žádostí, které Parlament obdržel v roce 2014, bylo vyhověno ve 393 případech, kdy byl poskytnut přístup k dokumentům. Ve dvou případech poskytl Parlament pouze částečný přístup.

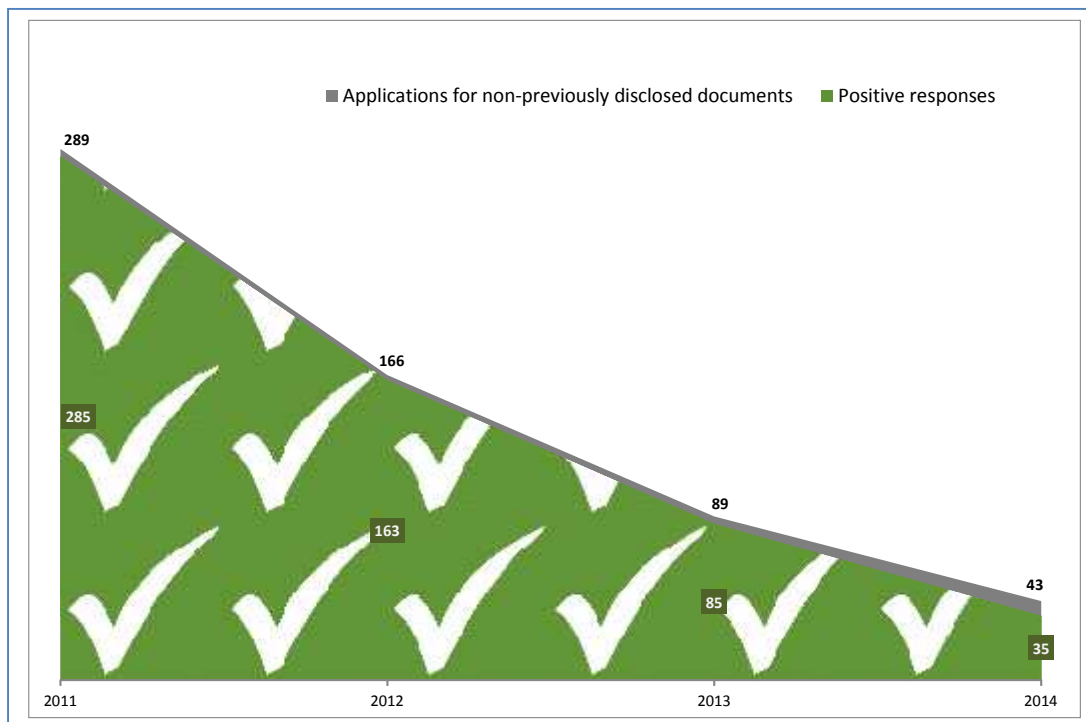
(Obr. 6) **Počet žádostí a kladných odpovědí**

⁵ Žádosti týkající se specifikovaných a nspecifikovaných dokumentů.

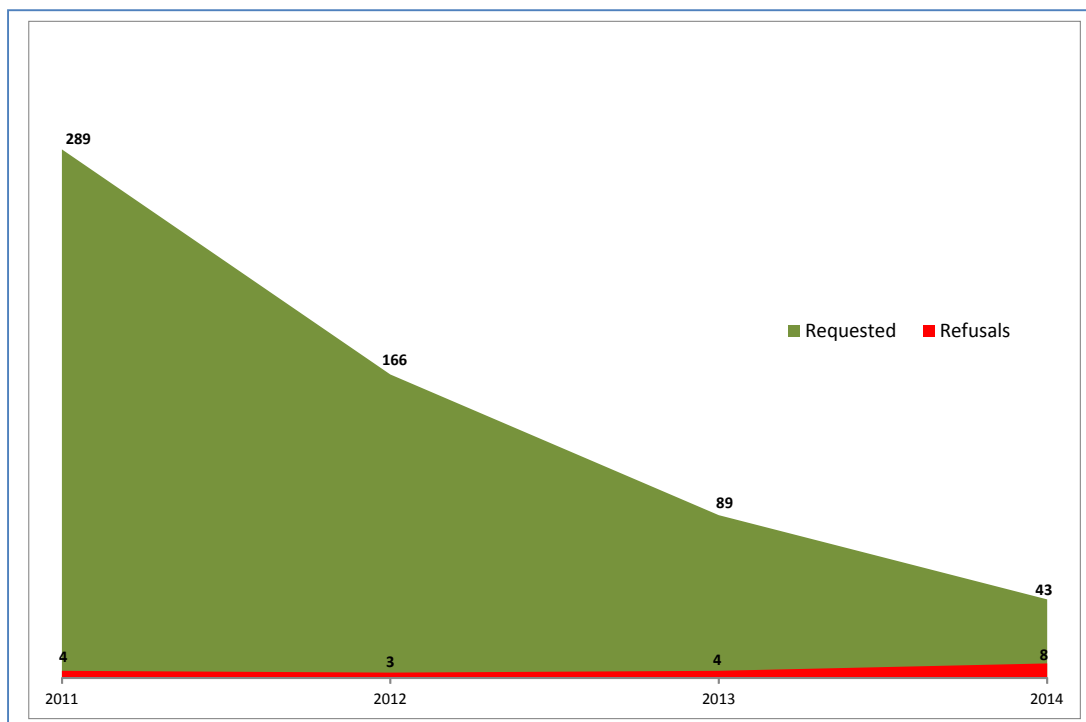
Pokud jde o dříve nezveřejněné dokumenty, Parlament vyhověl 35 ze 43 žádostí, které obdržel v roce 2014.

(Obr. 7) **Počet žádostí o dříve nezveřejněné dokumenty a kladných odpovědí**

V roce 2014 Parlament odepřel v osmi případech přístup veřejnosti prostřednictvím rozhodnutí podepsaného generálním tajemníkem, který je orgánem příslušným pro původní žádosti.

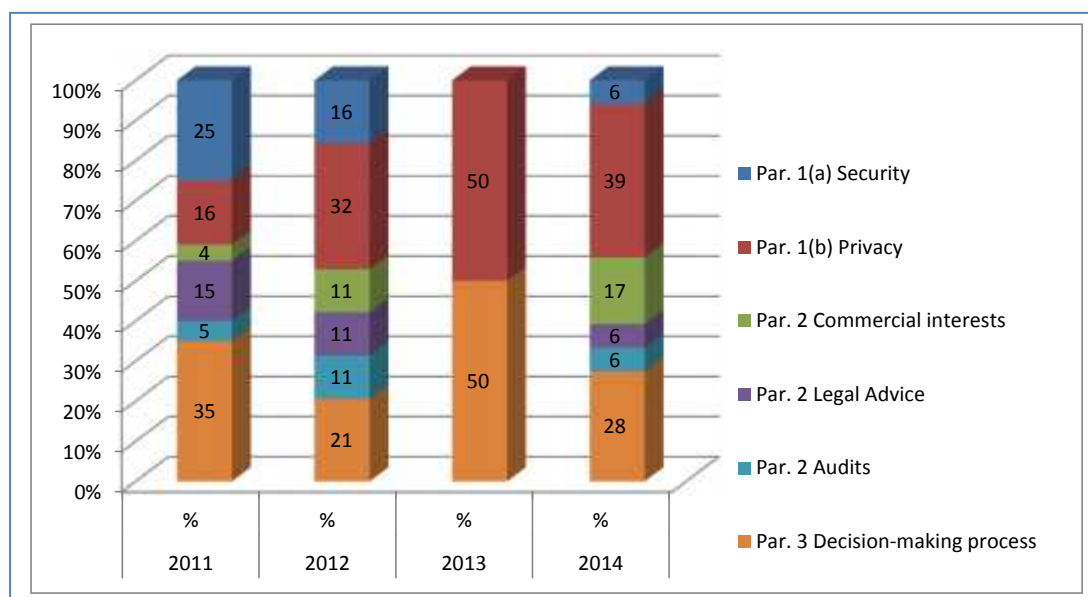
(Obr. 8) **Počet žádostí o dříve nezveřejněné dokumenty a odepření**

V návaznosti na zamítnutí původní žádosti byly předloženy čtyři potvrzující žádosti⁶ podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001. Ve třech případech Parlament potvrdil své původní stanovisko, v jednom případě poskytl širší přístup k požadovanému dokumentu.

Odepření přístupu Parlamentem vycházelo hlavně z potřeby chránit soukromí a osobnost jednotlivce (čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001), rozhodovací proces Parlamentu (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001) a obchodní zájmy fyzických nebo právnických osob (čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001).

(Obr. 9) **Míra využití výjimek podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001**

Celkově byla míra kladných odpovědí Parlamentu v roce 2014 v souladu s vývojem v předchozích letech, kdy činila 98 % a míra kladných odpovědí na žádosti týkající se dříve nezveřejněných dokumentů činila 81 %.

Jakmile jsou dokumenty zpřístupněny, jsou veřejně přístupné a je možné nahlížet do nich přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu.

D) Profily žadatelů

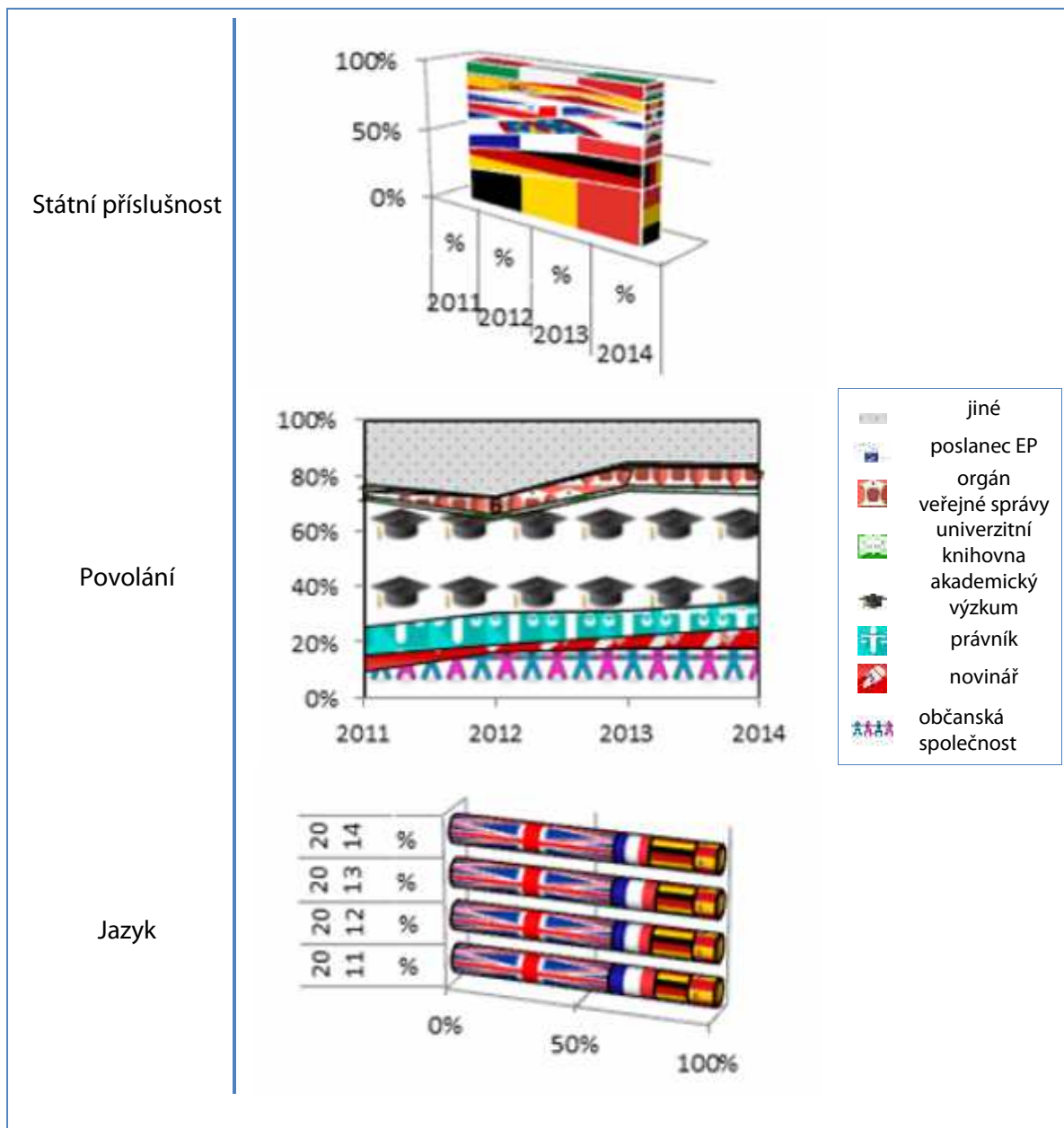
Největší část žadatelů představují i nadále akademičtí a výzkumní pracovníci: Do této kategorie patří 39 % žadatelů; následuje podnikatelské odvětví, organizace zabývající se životním prostředím a další zástupci zájmových skupin, kteří společně podali 18 % žádostí. Podíl žádostí podaných právníky zůstává více méně stálý a je na úrovni 9 %.

Pokud jde o zeměpisné rozložení žádostí mezi členské státy EU, byla jejich struktura v roce 2014 velmi podobná struktuře zaznamenané v předchozích letech. 31 % žadatelů pocházelo z Belgie, následovaly (v sestupném pořadí) Německo (14%), Francie a Itálie (9 %), Nizozemsko a Španělsko (5 %) a Spojené království (4 %). Počet žádostí ze třetích zemí mírně poklesl a představoval přibližně 8 % z celkového počtu.

⁶ Potvrzující žádosti se mohou týkat celkového odepření nebo částečného přístupu (čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001).

V roce 2014 byla nejčastěji užívaným jazykem žádostí angličtina (53 %), která byla zastoupena stejně jako v předchozích letech, následovala němčina (14 %), francouzština (11 %) a španělština (7 %).

(Obr. 10) **Profily žadatelů o přístup k dokumentům v roce 2014⁷**

⁷ © k obrázkům v grafech: salem / Fotolia - kebox / Fotolia - Pekchar / Fotolia - DIDEM HIZAR / Fotolia - Claudio Divizia / Fotolia - ravennka / Fotolia - photolars / Fotolia - Becky Stares / Fotolia - Sylvie Bouchard / Fotolia - atScene / Fotolia - Seraphim Vector / Fotolia - valentint / Fotolia - quka / Fotolia - Gstudio Group / Fotolia - mostafa fawzy / Fotolia - BERLINSTOCK / Fotolia - Double-J Design - European Union.

KAPITOLA II

Vývojové trendy a specifické otázky týkající se přístupu k dokumentům v roce 2014

A) Dokumenty týkající se poslanců

8,5 % žádostí, které Parlament obdržel v roce 2014, se týkalo dokumentů souvisejících s poslanci, zejména přidělených rozpočtových prostředků a nakládání jednotlivých poslanců s prostředky, dokumentů poradního výboru pro Kodex chování poslanců a dokumentů odrážejících vliv zástupců zájmových skupin na jednotlivé poslance v souvislosti s legislativními postupy (pořady jednání a zápisy ze schůzek poslanců/zpravodajů se zástupci zájmových skupin, korespondence poslanců atd.).

Pokud jde o žádosti o přístup k podrobným rozpisům příspěvků a výdajů jednotlivých poslanců, Parlament uplatňuje pokyny předsednictva ze dne 20. února 2008 na základě osvědčených postupů získaných ve vnitrostátních parlamentech. Vycházeje z tohoto přístupu vytvořil Parlament politiku aktivního zveřejňování obecných informací o příspěvcích, na něž mají poslanci nárok, a o pravidlech, kterými se řídí jejich přidělování, na svých internetových stránkách. Na druhé straně se nezveřejňují podrobné rozpisy částek skutečně vyplacených jednotlivým poslancům, ačkoli poslanci mohou zveřejňovat doplňující informace.

B) Zvýšené používání interaktivních internetových stránek

V minulých letech byl zaznamenán nárůst zájmu žadatelů o předkládání žádostí o přístup k dokumentům prostřednictvím veřejných internetových portálů, které zveřejňují žádosti spolu s odpověďmi institucí.

Například v roce 2014 Parlament obdržel 55 žádostí o přístup k dokumentům (což představuje 14 % všech žádostí) prostřednictvím internetových stránek „Ask the EU“, které jsou projektem platformy Access Info Europe. E-mailová schránka oddělení EP pro transparentnost určená pro přístup k dokumentům je od zahájení provozu uvedených stránek jediným místem pro všechny žádosti zaslané jejich prostřednictvím bez ohledu na předmět žádosti (dokumenty, informace, stížnosti atd.). Na těchto internetových stránkách se vytvářejí ad hoc adresy pro předkládání žádostí o přístup k dokumentům, aniž by uživatelé museli sdělovat jakékoli údaje o své totožnosti.

Odpovědi na žádosti zaslané prostřednictvím „Ask the EU“ jsou automaticky ukládány na stránkách této organizace a jsou veřejně dostupné. Žádosti adresované Parlamentu a jeho odpovědi jsou dostupné ve zvláštní sekci internetových stránek „Ask the EU“⁸.

Nařízení (ES) č. 1049/2001 nevyžaduje, aby žadatelé uváděli informace o své totožnosti ani důvody svých žádostí. Za určitých okolností však skutečnost, že nejsou uvedeny žádné údaje nebo informace o žadateli, může být důležitá pro řádné vyřízení žádosti a správné uplatnění určitých právních požadavků, kterými se Parlament řídí, například rozsah případných nápravných prostředků, nařízení o ochraně osobních údajů, ochrana proti zcizení totožnosti nebo používání falešné totožnosti.

Konkrétním zdrojem problémů může být chybějící poštovní adresa žadatele. Uvedení poštovní adresy umožňuje Parlamentu čelit zneužívání přístupu k dokumentům a zároveň se vyhnout

⁸ http://www.asktheeu.org/en/body/european_parliament.

odpovídání na fiktivní žádosti zaslané ze „slepých“ e-mailových adres, ale také zaručit právní jistotu, pokud jde o datum obdržení odpovědi Parlamentu. Toto datum je rozhodující pro případné odvolání.

Poštovní adresa umožňuje Parlamentu zaslat odpověď žadateli doporučené s potvrzením o převzetí, a zaručit tak právní jistotu. Soudní dvůr skutečně uznal, že doporučený dopis s potvrzením o převzetí je vhodným způsobem sdělení, protože umožňuje stanovit datum, od kterého začíná plynout určitá lhůta. Rozhodnutí je navíc řádně sděleno, jakmile je o něm informována osoba, které je určeno, a tato osoba má možnost seznámit se s ním⁹.

Z výše uvedených důvodů se Parlamentu osvědčilo požádat žadatele, aby uvedl svou poštovní adresu, kdykoli je třeba oznámit odepření přístupu k dokumentům.

Tento osvědčený postup je rovněž v souladu s požadavky nařízení o ochraně údajů, jak uvedl evropský inspektor ochrany údajů ve svém rozhodnutí ze dne 11. července 2014 v návaznosti na stížnost týkající se údajně zbytečných požadavků Komise na sdělení informací v souvislosti se žádostí o přístup k dokumentům.

C) Komplexní žádosti a řádná správa: případ žádostí o dokumenty související se zadáváním veřejných zakázek

Dalším vývojovým trendem, o kterém bychom se měli zmínit, je rostoucí počet komplexních a rozsáhlých žádostí o přístup k dokumentům zasílaných Parlamentu, jako jsou například žádosti týkající se celé dokumentace související se zadáváním veřejných zakázek. Na rozdíl od právních předpisů některých členských států neobsahuje nařízení (ES) č. 1049/2001 žádné ustanovení o nekalých, nekorektních nebo zjevně nerozumných žádostech. V případě nepřesných žádostí nebo žádostí souvisejících s velmi dlouhým dokumentem nebo s velkým počtem dokumentů, má Parlament pouze tyto možnosti: a) vyzvat žadatele, aby svou žádost vyjasnil (čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001) a b) neformálně se s žadatelem poradit s cílem nalézt přijatelné řešení (čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001). Ve výjimečných případech může Parlament také prodloužit původně stanovenou lhůtu pro odpověď o dalších 15 pracovních dnů. Tyto možnosti však nejsou vždy vhodné.

Komplexní žádosti mohou vést k nadměrné administrativní zátěži Parlamentu, neboť jejich vyřizování často vyžaduje důkladnou průzkumnou činnost s cílem identifikovat požadované dokumenty, podrobnou analýzu velmi dlouhých technických dokumentů, zapojení několika útvarů Parlamentu nebo konzultace se třetími stranami.

Soudní dvůr v nedávné době opět potvrdil, že v určitých případech, kdy by objem dokumentů nebo částí, které mají být cenzurovány, představoval nerozumné množství administrativní práce, by měla zásada proporcionality orgánům a institucím umožňovat zvažovat zájem o přístup veřejnost a pracovní zátěž, kterou by vyřízení žádosti způsobilo. V těchto zvláštních případech by mohly instituce chránit zájmy řádné správy¹⁰.

V roce 2014 vyřizoval Parlament rozsáhlé žádosti o přístup k dokumentům souvisejícím se zadáváním veřejných zakázek podle finančního nařízení.

Neúspěšní, ale často i úspěšní uchazeči, velmi často předkládají na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 žádosti o dokumenty a informace týkající se zadávání veřejných zakázek, jehož se účastnili, a snaží se tak obejít omezení stanovená finančním nařízením a jeho prováděcími pravidly, jejichž cílem je zajistit rovné zacházení s uchazeči. Tak tomu bylo například u žádosti týkající se přibližně 10 000 dokumentů, kterou předložil jeden z úspěšných uchazečů o rámcovou smlouvu v oblasti IT, pokrývajících roky 2009–2014.

⁹ Věc 42/85, Cockerill – Sambre vs. Komise [1985] ECR 3749.

¹⁰ Věc T-14/98, Hautala vs. Rada, bod 86; věc C-127/13 P, Strack vs. Komise, EU:C:2014:2250, bod 27.

Tento druh žádostí, které přicházejí z podnikatelské sféry a často jsou odůvodněny na základě soukromých obchodních zájmů žadatele, vystavují Parlament nepřiměřené pracovní zátěži, ale vymykají se zřejmě i z původního záměru nařízení (ES) č. 1049/2001, kterým bylo umožnit občanům úžeji se zapojit do rozhodování a zajistit větší legitimitu, účinnost a odpovědnost správních orgánů vůči občanům v demokratickém systému.

D) Interinstitucionální spolupráce

Parlament posílil svou spolupráci na administrativní úrovni jak s Radou, tak s Komisí, aby společně našly řešení průřezových otázek souvisejících s přístupem veřejnosti k dokumentům.

Všechny tři orgány navzájem pravidelně konzultují případné žádosti o přístup k dokumentům pocházejícím od jednoho nebo druhého orgánu. Aby byl zaveden rychlý mechanismus konzultací, bylo v roce 2002 uzavřeno memorandum o porozumění, které podepsali zástupci všech tří generálních sekretariátů.

V této souvislosti požádala v roce 2014 Komise Parlament o konzultaci v osmi případech a Rada ve dvou případech, a to především u spisů, které vypracovala právní služba Parlamentu a u sdělení o třístranných jednáních.

Dále byl Parlament dvakrát požádán o konzultaci orgány členských států, a to ve věci dokumentů Parlamentu, které měly tyto orgány v držení.

KAPITOLA III

Rozhodnutí veřejného ochránce práv týkající se stížností proti Parlamentu

A) Nová stížnost

V roce 2014 byla veřejnému ochránci práv předložena stížnost proti Parlamentu (1257/2014/KM) v návaznosti na žádost o přístup k dokumentům týkajícím se parlamentní petice. Stěžovatel vznesl čtyři obvinění: jedno obvinění se týkalo ochrany osobních údajů a tři procedurálních aspektů. Veřejný ochránce práv navrhl Parlamentu před rozhodnutím o přijatelnosti tří procedurálních obvinění stěžovatele rychlé řešení, které by uspokojilo požadavek stěžovatele týkající se ochrany osobních údajů. Parlament poskytl dne 25. září 2014 stěžovateli dodatečnou odpověď, jak požadoval veřejný ochránce práv, a informoval o tom úřad veřejného ochránce práv. V současné době Parlament očekává, jak bude veřejný ochránce práv postupovat u zbývajících tří obvinění.

B) Doporučení

Dne 31. března 2014 vypracoval veřejný ochránce práv písemné doporučení týkající se šetření v souvislosti se stížností 262/2012/OV, pokud jde o registraci a dostupnost zápisů ze schůzí koordinátorů výborů na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu.

Ve svém písemném doporučení veřejný ochránce práv doporučil Parlamentu začlenit do veřejného rejstříku dokumentů odkazy na existující zápisy ze schůzí koordinátorů výboru, aby byly přímo dostupné v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Dne 27. června 2014 Parlament veřejného ochránce práv informoval o harmonizaci svého postupu týkajícího se zápisů ze schůzí koordinátorů. Od začátku 8. volebního období již nejsou vypracovávány zvláštní zápisy ze schůzí koordinátorů. Místo toho budou doporučení nebo rozhodnutí přijatá koordinátory začleněna do příslušných zápisů z veřejných schůzí výborů, jakmile je příslušný výbor schválí.

Na základě této situace uzavřel veřejný ochránce práv v říjnu 2014 vyšetřování stížnosti se závěrem, že Parlament přijal vhodná opatření. Veřejný ochránce práv nicméně doplnil své rozhodnutí další poznámkou doporučující Parlamentu, aby do veřejného rejstříku dokumentů začlenil také existující zápisy ze schůzí koordinátorů, které byly vypracovány ve volebním období 2009–2014.

Aby bylo naplněno toto další doporučení veřejného ochránce práv, byl ve veřejném rejstříku dokumentů Parlamentu v oddíle „dokumenty výborů“ vytvořen nový pododdíl „koordinátoři“. Postupně jsou ukládány existující zápisy ze schůzí koordinátorů schválené v minulém volebním období.

Závěrečné poznámky

Veřejný rejstřík dokumentů Parlamentu se stal důležitým vyhledávacím nástrojem, který občanům umožňuje úzeji se zapojit do demokratického systému Parlamentu. Aktivní transparentnost, pokud jde o úlohu Parlamentu v rozhodovacím procesu, byla dále posílena a počet dokumentů, které jsou přímo dostupné, neustále roste.

Aktivní informační a dokumentační politika Parlamentu umožnila zvýšit množství a kvalitu informací, které jsou předávány široké veřejnosti prostřednictvím jeho internetových stránek.

Navzdory skutečnosti, že v důsledku aktivní politiky Parlamentu v oblasti transparentnosti klesl celkový počet žádostí o přístup k dokumentům, můžeme konstatovat, že narůstá složitost žádostí, které často přicházejí z podnikatelské sféry a jsou odůvodněny soukromými obchodními zájmy žadatele. Tento nový trend vystavuje Parlament někdy nepřiměřené pracovní zátěži, ale vymyká se zřejmě i z původního záměru nařízení (ES) č. 1049/2001, kterým bylo umožnit občanům úzeji se zapojit do rozhodování a zajistit větší legitimitu, účinnost a odpovědnost správních orgánů vůči občanům v demokratickém systému.